

Pasqua de l'Esperit Sant

Diada Missionera dels Malalts

Els nostres lectors constants coneixen a bastament aquesta bella Diada, tan profitosa a les Missions catòliques.

Podem dir que fins l'any passat no es començà a establir a la nostra pàtria; i per bé que les dificultats d'una nova organització feien preveure resultats de poca importància, els fets palesaren que, aquí com en altres bandes, el sublim pensament d'oferir els sofriments pels missioners i pel bon resultat de llur activitat apostòlica havia penetrat dintre els cors dels malalts amb vigoria sobrenatural i divina.

La Diada s'acosta: és el darrer dia de maig, és per Pasqua de l'Esperit Sant. Cal parlar-ne.

Diversament de la Diada de la Propagació de la Fe, la dels Malalts no cerca socis, ni demana almoines de diner. Cerca, però, malalts que vulguin cooperar a la gran obra de les Missions. I els demana una almoina, l'almoina d'un sol dia, del dia de Pentecosta, l'almoina dels sofriments, dels dolors que pateixen.

Cerca els malalts. Els malalts de malaltia crònica, els malalts de malaltia transitòria. Els impeditos, els allitats, els que es dediquen a llurs ocupacions o tasques quotidianes, afeixugats pel terrible pes d'algun mal que paulatinament els mata...

Els que són a casa, als hospitals, clíniques, sanatoris, cases de salut, asils, refugis...

Pobres malalts! Ells es pensen moltes vegades que són uns inútils, que són una *carga* per als qui en tenen cura... I ben sovint demanen que Nostre Senyor els tregui d'aquest món i els canviï aquesta vida... Es que no es donen compte que tenen a la mà un tresor veritable, que consisteix en el sofriments, les amargors, les angúnies, les privacions, els abandonaments, les solituds, els menyspreus, les repugnàncies... potser les ingràtituds.

Tot aquest tresor, que ells no coneixen prou, que els pesa, que els aplanà, té una gran vàlua davant Déu. Acceptat amb resignació, amb goig de l'ànima si és possible, poden oferir-lo a Nostre Senyor, per raó de la Comunió dels Sants, i dedicar-lo a la conversió dels infidels.

* * *

La malaltia és inseparable de la condició humana. És l'herència, el càstic, l'expiació de la culpa.

Es un sacrifici; és una destrucció—lenta o ràpida—del cos de l'home. El malalt és la víctima—generalment abandonada.

Es una humiliació; en el malalt tota la força física resta calcigada, retuda, anul·lada.

Si el malalt es revolta, si es desespera, l'expiació, l'humiliació, el sacrifici perden l'eficàcia, resten inútils. Potser aquesta rebel·lió mateixa li augmentarà la pena i li agreugerà la malaltia.

Si l'accepta... Oh, si l'accepta! Els malestors del malalts han estat primerament dolors de Jesús Redemptor: tingueren part en les angoixes mortals del seu Cor a Getsemaní i al Calvari.

I els turments de Jesús, qui els podrà valorar?

Veus-ací, doncs, la gran eficàcia del sofriment.

Jesús, amb el dolor, rescatà el món.

I el malalt, acceptant generós—resignat si més no—els dolors, privacions, angoixes i amargors de la malaltia, té part en l'obra de la Redempció; esdevé un veritable redemptor amb Jesús; no pas per mèrit propi, sinó pels mèrits de Jesús.

D'aquesta virtut redemptora ell en rep les primícies, i, per la Comunió dels Sants; en fa participants als altres.

Quantes gràcies del Cel—potser—has rebut tu mateix, per penes d'algun malalt o d'altra persona atribulada, sofertes amb caritat generosa!

* * *

Vivifiquem la Diada Missionera dels Malalts!

Els sacerdots, els religiosos i religioses que tenen cura dels que paguen tribut a les malalties, els infermers d'ambdós sexes, els familiars dels que sofreixen físicament, els esperits caritatius que visiten i fan companyia als malalts, els metges i practicants... tots s'han de constituir apòstols d'aquesta gran Obra Missionera del dia de Pentecosta.

Tots poden inclinar els malalts a acceptar de bon grat—o resignadament si més no—els malestors de la malaltia oferint-los, en unió dels sofriments de Jesús Crucificat, pel bon èxit dels missioners i per la conversió dels pobres infidels.

Oh! Si cada malalt pogués obtenir la conversió d'un pagà! Quin consol trobaria damunt la terra! Quina glòria dalt del Cel!

* * *

Estimarem vivament que siguin trameses a les Oficines Missionals dels respectius Bisbats les adhesions que els malalts hagin fet a les finalitats d'aquesta Diada.

Particularment serà bo que comuniquin aquelles acceptacions més fervoroses i heròiques—n'hi ha moltes, gràcies a Déu—que s'agin fet de les malalties, amb totes les dades oportunes, per tar d'arxivar-les i més endavant comunicar-les a la Superioritat.

Pensem tots que aquesta és la voluntat del Sant Pare.